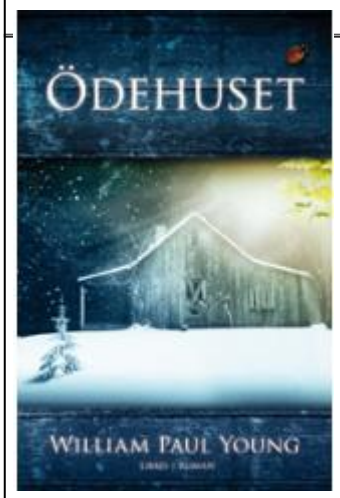
En granskning av budskapet i boken Ödehuset

Spara som PDF

Alla Bibelord är citat från Svenska Folkbibeln där inget annat anges.

Innehållsförteckning

1. Inledning
2. Handlingen
3. Den förvirrande treenigheten i Ödehuset
    1. Fadern
    2. Jesus
    3. Helig Ande
4. Mystikernas tro är det subtila budskapet i Ödehuset
5. Försoningen i Ödehuset
6. Godhet och ondska
7. Självständighet = synd i Ödehuset?
8. Teodicéproblemet – lidandets problematik
9. Andra märkliga saker i Ödehuset
    1. Möte med döda i drömmar
    2. Evolution med Gud som åskådare?
    3. Är Gud ett verb!?
    4. Har människor en aura?
    5. Att förlåta och ta emot förlåtelse från döda
    6. Människans betydelse på jorden
10. Slutord

1.0 Inledning

Jag tog mig till slut samman för att läsa denna omtalade bok (som nu även blivit film som släpps i mars 2017) och som fått flera personer att titta mig djupt i ögonen och säga: ”Ödehuset, har du läst den? Du måste bara läsa den! Den är fantastisk!”. Boken har sålts i flera miljoner exemplar bara i USA. I Sverige lanserades den hårt av Libris. De var t.o.m. med på ett pastorsmöte för pastorer inom MK SMK SBF och pushade för denna bok. Bara det gör mig misstänksam. En annan bok än Bibeln kan väl inte ha så stort värde för vår tro? Men eftersom jag även sett på Nätet att f.d. New age:are vittnar om att Ödehuset kan bli en inkörsport till New age, så kände jag att det nu var dags att själv se om Ödehuset faktiskt kan vara en fara för den sunda kristna tron. Så jag lånade boken av en god vän och ställde in sensorerna på att larma för vanliga **New age-doktriner** som t.ex:

- *vi är gudar*
- *vi är Kristus*
- *Gud finns i allt och alla*
- *allt är Gud*
- *det finns ingen synd*
- *synd är bara brist på kunskap om vem du är*
- *Gud är allas Far*
- *allt är ett*
- *vi är ett med allt och alla*
- *om du bara lyssnar inåt så upptäcker du dessa sanningar*

Detta är alltså grundläggande trosföreställningar inom New age, men även inom hindusim, buddism, m.fl. Vi måste förstå att dessa föreställningar går helt på tvärs med sann Biblisk kristen tro, och här finns därför möjligheten att definiera skarpa gränser mellan sann, äkta kristen tro och falska religioner och villoläror. Och ja, detta är svart och vitt. Den ena sidan har sitt ursprung hos Gud, den andra har sitt ursprung hos den listige ormen från Eden.

---

2. Handlingen

Ödehuset, som är skriven av William Paul Young, är inledningsvis en ganska fin berättelse men som sedan eskalerar till en alldeles fruktansvärd berättelse en bit in. Därefter följer ett samtal mellan bokens huvudperson Mack och ”Gud”. Man får efter några kapitel veta att Macks dotter Missy blivit bortrövad av en flickmördare

som FBI jagat i fyra år, och man förstår att denne person mördat Missy på något grymt sätt. Flickans kropp hittas aldrig, men hennes sönderrivna och blodiga klänning hittas i ett ödehus långt inne i ett skogsreservat. Mördaren är dessutom spårlöst försvunnen. Mack blir efter några år kallad av ”Pappa” (Gud) till ett möte med honom i samma ödehus där dottern blev mördad. Spänningen och förväntningarna stiger när Mack ger sig av – för att möta Gud!

Det är viktigt att förstå att det här är en roman vars uppgift är att förmedla en gudsbild. I och omkring ödehuset undervisar ”Gud” Mack om livets sanningar. Den oerhört gripande och upprörande händelsen med Missy väcker enorma sympatier som helt klart kan avväpna vår vaksamhet. Filmen spelar ännu mer på känslorna, vilket man ser i trialern. Lika avväpnande kan det vara med de stora förväntningar man får på vad ”Gud” skall säga i boken. I denna sinnesstämning finns därmed en risk att man i ett slags ”medlidande” och en iver att få veta mer okritiskt super in allt som författaren förmedlar om Gud och tron. Det krävs ett mycket vaket, kritiskt tänkande när man läser en bok eller ser en film som lägger en sådan oerhörd mängd ord i munnen på Gud – för det är verkligen vad William Paul Young gör i Ödehuset (att han bara vågar!). Därför läste jag denna bok under mycket bön och med all den vaksamhet jag kunde mobilisera.

Jag skall villigt erkänna att berättelsen innehåller både fina, starka och dramatiska scener som verkligen berör, inte minst slutscenerna där Macks dotter Kate blir förlöst från sin svåra självanklagelse. Ödehuset innehåller också en del tänkvärda saker, men mycket av detta kan även sägas av icketroende som ett slags humanistiskt allmängods. Eftersom berättelsens huvudperson Mack fått uthärda ett enormt lidande, och för att han vräker ur sig sin vrede mot Gud, påminner berättelsen om Jobs bok, men den senare förmedlar en enormt mycket större bild av Gud. Ödehuset innehåller alltså en del kristna sanningar, men eftersom detta är blandat med villfarelser av olika slag är hela berättelsen mycket förrädisk. Så jag skall här redovisa varför jag anser att Ödehuset är så förrädisk och farlig för den ovaksamme. Som du ser har jag delat in min analys i olika ämnesområden. Därför följer inte min redovisning exakt berättelsens handling från början till slut. Jag har alltså utgått från boken.

3.0 Den förvirrande treenigheten i Ödehuset

Som jag nämnde ovan kallas Mack till ett möte med ”Pappa” (”Gud”) i ödehuset. Efter mycket vånda ger sig Mack av till detta möte. Det var troligen i detta ödehus hans dotter Missy en gång mördades. Det är mitt i vintern, och vägarna upp till huset är svårframkomliga. I slutet på kapitel 5 får vi läsa om hur det

vintriga landskapet kring ödehuset plötsligt förvandlas inför Macks ögon. En vårvärme breder ut sig, blommor slår ut, vårfåglar och ekorrar dyker upp, och en berusande vårdoft breder ut sig. Det fallfärdiga ödehuset förvandlas till en fräsch och vacker timmerstuga. Mitt i detta stöter Mack på en tre olika personer: en färgad kvinna, en kvinna med asiatiskt utseende och en vanlig man i jeanskläder med ett arabiskt utseende. När Mack frågar dem vem som är Gud svarar alla samstämt: ”Jag”. Här har vi alltså Ödehusets treenige Gud: den färgade kvinnan är den som kallar sig ”Pappa” och är alltså Fadern, mannen i jeanskläder är Jesus, och kvinnan från Östern är den Helige Ande. Gud är en gudinna, en ande från öst och en cool Jesus. Kan det bli mer New age?!

Min egen tro, som är förankrad i Bibeln, är den att Fadern är av ett annat väsen än en mänsklig natur. Han är en Ande. Ingen kan se Gud Fadern och leva, står det i Bibeln. När Gud kommer och tar sin boning i oss och leder oss så är det genom den Helige Ande. Och när han uppenbarar sig i mänsklig gestalt så är det som Jesus. Detta är Bibelns treenige Gud, en och samma Gud, men som uppenbarar sig och ”agerar” på tre olika sätt. Ödehusets treenighet blir därför märklig när Guds alla tre uppenbarelser är i mänsklig gestalt. Det gör Ödehusets bild av Gud mycket splittrad och förvirrande samtidigt som det hela är förrädiskt.

3.1 Fadern

I bokens fortsättning kallas den färgade kvinnan för ”Pappa”. Detta är alltså Ödehusets Gud Fader. När det i boken talas om Fadern står det alltså ”Pappa” samt ”hon” och ”henne”. ”Pappa” erbjuder sig att bli den pappa som Mack aldrig hade som barn. ”Hon” säger att hon varken är man eller kvinna och att ”Pappa” väljer att uppenbara sig så som hon önskar. På sidan 91 säger ”Pappa”:

> ”jag är varken man eller kvinna, även om båda kommer ur mitt väsen. Om jag väljer att *visa* mig för dig som en man eller en kvinna är det för att jag älskar dig.”

Könsgränserna suddas här ut på ett förvirrande sätt, och man får känslan av att Gud är en gudinna. Men ännu allvarligare är att Ödehuset menar att Gud kan uppenbara sig i vilken mänsklig gestalt som helst. Gud kan med andra ord ”inkarnera” i vilken kroppslig skepnad som helst. Just denna tankegång är en av förutsättningarna för att mänskligheten skall kunna ta emot Antikrist som Kristus. Han kommer att säga att Kristus (Gud) har inkarnerat i honom. Detta är också en hörnsten inom New Age, att alla människor är Kristus. Just därför varnar aposteln

Johannes oss i sitt första brev för detta och pekar på att Jesu **ÄR** Kristus. Ingen annan kan komma som Kristus, och när Gud kommer som människa så är det som Jesus. Aldrig på något annat sätt!

> 1 Joh 4:1-3: Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen. Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus **är** Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen.

”Pappa” har även han ärr från spikarna som naglade fast Jesus på korset, och hon/han säger: ”Vi var där tillsammans” (s.93). Alltså korsfästes hela treenigheten enligt Ödehusets teologi.

På sidan 31 säger bokens huvudperson att indianernas ”den store Anden” är samma Gud som Bibelns Gud. Även om detta sägs i en påhittad berättelse, så blir det ett av bokens budskap (som ju inte är bibliskt).

Berättaren i boken upplyser oss också om att Macks teologiska utbildning inte hjälper honom det minsta att förstå detta möte med Gud. Allt är så annorlunda i den ”verklighet” Ödehuset förmedlar. Indirekt sägs då att den vanliga kristna tron har många brister, att den är långt ifrån den "sanning" om Gud som Ödehuset vill förmedla.

3.2 Jesus

På sidan 97 skriver författaren något som jag tycker är helt korrekt, att Jesus är både sann Gud och sann människa. Men samtidigt smygs villoläran in när det står om Jesus att:

> ”han väljer att hela tiden stanna kvar på marken”

och där har han

> ”levt på det sätt som jag vill att alla människor skall göra. Han är bara […] **den förste** som helt och hållet litat på mitt liv i honom”. (min fetstil)

Observera att detta är vad t.ex. Trosrörelsen och New age lär, att vi människor kan bli som Jesus. Han var bara den förste i raden. Detta är inte Bibelns budskap om Jesus. Jesus är unik. Han är Gud uppenbarad som människa. Vi kommer aldrig att bli som Jesus, men vi kan få bli lika honom vad gäller hans *karaktär.*

Under punkten om Fadern ovan nämner jag att ”Gud” i Ödehuset säger att hon/han kan uppenbara sig hur som helst. På sidan 144 i boken säger Jesus till Mack att följa en stig och gå in där den slutar, så möter Jesus honom där sedan. Och vem möter då Mack där? Jo, en otroligt vacker kvinna vid namn Sofia!! En **fjärde** uppenbarelse av ”Gud” i denna bok! Så här ser vi återigen den förrädiska synen på Guds inkarnation i Ödehuset: att han kan uppenbara sig i vilken gestalt som helst. Men Bibeln säger att när Gud kommer som människa så är det som Jesus, aldrig på något annat sätt!

På sidan 101-102 kan vi läsa om hur ”Jesus” (nu som den coola killen i jeans) tappat ut pannkakssmet som stänkt upp på ”Pappas” fötter och klänning. Jesus hämtar en spann vatten och börjar torka av ”Pappas” klänning och jobbar sig ner mot de nersölade fötterna. ”Å, det är sååå skönt” utbrister ”Pappa”. Det blir närapå något erotiskt i det hela. Betänkt här att denna scen egentligen beskriver hur Jesus torkar av Gud Faderns fötter och **klänning**. Det här hjälper oss på inget sätt in i en sund gudsbild. En sådan här beskrivning av gudomen skapar bara förvirrning vad det gäller Gud och treenigheten .

I flera situationer framstår Ödehusets Jesus mer eller mindre bara som en vanlig människa, även om budskapet är dubbelt (och därmed förvirrande). Han framställs ibland som tafatt och okunnig. Känslan av det blir att den sanna Jesus degraderas från hans sanna natur som BÅDE Gud och människa.

På sidan 229 dricker Ödehusets treenige Gud vin och äter bröd tillsammans med Mack. I och med detta vet vi att Ödehusets Jesus inte kan vara den samme som Bibelns Jesus eftersom Jesus sa detta till sina lärjungar:

> Matt 26:29: Jag säger er: Från denna stund kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger, förrän på den dag då jag dricker det nytt tillsammans med er i min Faders rike.

3.3 Helig Ande

I Ödehuset är det alltså en kvinnlig figur med asiatiskt utseende som är den Helige Ande. Denna kvinna har namnet *Sarayu*. Slår man upp detta namn i ett

lexikon ser man att det är namnet på en forntida flod som nämns i den Indiska mytiska skriften *Rigveda*. På sanskrit betyder sarayu *luft* eller *vind*. Det här påminner om hebreiskans ord för ande och vind, men när författaren gör denna koppling till hinduismen blir jag orolig. Det sänder ut signaler om koppling till österns mystik.

Sarayu kan dyka upp lite när och var som helst som ett spöke (holy ghost!). En gång dyker ”hon” upp när Mack paddlar kanot. Självklart blir han överraskad, och frågar då om ”hon” varit där hela tiden. ”Självklart, jag är alltid med dig” svarar Sarayu (s.189). Det här är lite underligt. Den Helige Ande i Ödehuset har alltså en kvinnlig kropp och dyker upp lite då och då som denna person. Det talas också om att ha en relation med Sarayu. I Bibeln är den Helige Ande just en ande, nämligen Guds Ande, och via den kan Gud ta sin boning **inne i** en pånyttfödd människa. Detta betyder att den Helige Ande inte visar sig kroppsligen för oss. Om Gud vill uppenbara sig för oss i en mänsklig kropp så är det som Jesus, aldrig på något annat sätt! I Bibeln ser vi inte heller något exempel på att det är med den Helige Ande vi har en relation, eller att vi skall be till den Helige Ande. Kommunikationen skall vara med Jesus eller med Fadern. Ödehusets Helig Ande får mig att tänka på Benny Hinns bok *God morgon Helig Ande*. Det finns flera likheter mellan dessa böckers budskap.

På sidan 142 sägs att Sarayu (”Helig Ande”) är ”**all** krafts källa”. Detta stämmer definitivt inte med Bibeln. Det finns demoniska krafter, och den Helige Ande är **inte** källan för dessa krafter. Vi måste vara vaksamma på att det Ödehusets författare förmedlar här, är det samma som förmedlas inom New age, mystik och hinduism. I dessa religioner används en kraft som kallas för *kundalini*. Denna kraft kallas också *ormkraften.* Många kundalini-anhängare menar att det kristna kallar för den Helige Ande är det samma som kundalini. Vi ser detta i ett citat från en mycket känd katolsk mystiker vid namn William Johnston. Han har blandat österländsk mystik med katolsk mystik, och i den grumliga soppan har han skådat följande:

> "Jag tror inte att det hjälper oss att identifiera kundalini med den helige Ande. Jag föredrar att säga att den helige Ande, källan till all kosmisk energi, är källan till kundalini." (min övers.)
> *Arise, My Love. Mysticism for a New Era, s.116*

I punkten ovan om Jesus nämner jag att Ödehusets Gud uppenbarar sig för Mack i en fjärde gestalt vid namn *Sofia*(grekiska för vishet). Hon sägs förkroppsliga ”Pappas” vishet, och Jesus säger på sidan 165 att Sofia är ”en del av mysteriet

kring Sarayu” (”Helig Ande”). Ödehuset ger oss alltså en mycket stark bild av att den Helige Ande skulle vara kvinnlig. Det ser vi inte *heller* i Bibeln.

---

4. Mystikernas tro är det subtila budskapet i Ödehuset!

Redan i bokens inledning (s.12) läste jag något som jag fick tugga på flera gånger. Var detta möjligen en första signal om två vanliga villfarelser: dels att mötesplatsen för att möta Gud är *i vårt inre*, och dels att *Gud finns i alla*, oberoende av frälsning, dvs. panenteism? Där på sidan 12 står det om människans inre:

> ”...skulle hjälpa dem att förstå vad som hade pågått **i hans inre värld**. Du känner till den platsen: där det bara är du själv – och kanske Gud, om du tror på honom. Gud kan förstås vara där även om du *inte* tror på honom. Det skulle just vara likt honom.”

Möjligen ser vi alltså i detta citat den obibliska läran om att Gud finns i alla människor, och att vi skall söka honom i vårt inre. Men låt oss läsa vidare för att se om detta bara var en ”olyckshändelse” eller om detta är ett av bokens huvudbudskap. I början av kapitel 5 står det:

> ”Ibland väljer man att tro på saker som normalt skulle anses vara helt irrationella. Det betyder inte att de *faktiskt* är irrationella. Kanske finns det något som man skulle kunna kalla 'överrationellt': ett förnuft bortom de vanliga definitionerna av fakta och den informationsbaserade logiken, ett förnuft som bygger på en större och djupare bild av verkligheten. Kanske det är här tron kommer in.”

Jag upplever detta resonemang som ockult mystik där man talar om en särskild andlig, esoterisk kunskap och insikt: *att bli upplyst, att bli ett med alltet, att vinna insikt, att få ta del av hemligheter bortom vår materiella värld*. Enligt Bibeln kommer tron av predikan/förkunnelse, dvs ett muntligt ett eller skriftligt budskap om vem Jesus är och vad han gjort. Detta är evangelium. Det är fullt greppbart med både förnuftet och logiken. Evangelium står **inte** *över* ett rationellt tänkande. Visserligen tillför Gud något i den process när vi tar till oss evangeliets information och sätter tro till den, men det här är inte bortom ”*fakta och den informationsbaserade logiken, ett förnuft som bygger på en större och djupare bild av verkligheten*” så som Ödehuset förmedlar. Gud snarare friskar upp vårt förnuft och vårt logiska tänkande, förmågor som blivit skadade av syndens

härjningar. Gud drar upp en rullgardin så att vi ser klart och fattar bättre. Han gör oss friska och lite mer så som det var tänkt från början. Så Guds **Ord** är det centrala i den kristna tron. Låt oss inte glömma det!

> Rom 10:17: Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.

På sidan 77 i Ödehuset står något mystiskt och som kanske är nyckeln till att förstå vad bokens författare vill få sagt. Där står:

> ”***Tomheten*** **intog hans själ**.”

Den kursiva stilen på ordet *Tomheten* är författarens, observera det, och detta får mig att haja till ordentligt. Det är ju just **tomheten** som mystikerna söker för att få sina gudsupplevelser. Den citerade meningen kommer precis före det att Mack får erfara sitt gudsmöte i berättelsen. Och observera att författaren förmedlar att detta möte föregås av just **tomheten**! Så kursiveringen av ordet *tomheten* är med säkerhet en signal till läsaren om att denna tomhet var föutsättningen för det som sedan följde, alltså gudsupplevelsen. I en intervju säger Paul William Young att det gudsmöte som bokens huvudperson Mack får vara med om, äger rum **i hans inre! PLING! Där har vi det! Mystikernas tro och kärnbudskap!** Mötesplatsen där du kan möta Gud är i ditt inre, i din inre trädgård, enligt mystikerna. Edens lustgård ligger gömd i ditt inre. Det var där Gud gömde Livets träd och människans gudomlighet. Men detta är obiblisk lära till 101%. Alltså, när Mack når den nivå där han blir fullständigt tom i sitt inre, **DÅ** kommer "Gud" honom till mötes i hans inre trädgård. Det här är teologi som alla stora mystiker skulle skriva under på direkt (och även ockultister). Stillhet, kontemplation, meditation, yoga, etc, är **den väg till tomheten** där de säger sig möta det gudomliga i sitt inre.

Bibeln lär att det endast är genom tro på Jesus Kristus och hans försoning som vi kan närma oss Gud. **Jesus är vägen!**Gud tar sin boning hos den människa som omvänder sig till denna tro. Då blir människan född på nytt. Denna pånyttfödelse gör att gudslivet strömmar **ut ur oss**, som från en vattenkälla. Vårt inre är alltså **inte** en mötesplats för människan och Gud. Att vända sig inåt i ett letande efter Gud är mystik och kontemplativ religion; det är inte Biblisk kristen tro! En kristen har av Gud fått en Ande som gör att vi sträcker oss till vår Far i himlen och ropar: "Abba, Fader". En kristen lyfter blicken **mot himlen** och ber som Jesus lärt: ”Fader vår **som är i himlen**...”. Och det är med **vår mun**som vi inför vår Far i himlen bekänner våra synder och tillkännager våra behov. Denna tron har sitt

fäste i vårt inre, men där är **inte** mötesplatsen med Gud. Jag skall ta några Bibelord om dessa saker.

> Joh 14:6: Jesus sade till honom: "Jag är vägen och sanningen och livet. **Ingen** kommer till Fadern utom genom mig.
>
> Joh 7:38: Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten **flyta fram**"
>
> Gal 4:6: Och eftersom ni är söner, har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande som ropar: "Abba! Fader!"
>
> Matt 6:9: Så skall ni be: Fader vår, **som är i himlen**.
>
> Rom 10:9 Om du därför **med din mun bekänner** att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst.

Kommer vi inte till Gud på den väg som är Jesus, så har vi inte tillträde till Gud pga vår synd som orenar oss. Tar vi till oss Jesu försoningsoffer så renar det oss från synd och orenhet så att vi kan träda in i direktkommunikation med Gud, men först då!

> Hebr 9:14: hur mycket mer skall då inte Kristi blod rena våra samveten från döda gärningar, så att vi tjänar den levande Guden. Ty Kristus har genom den evige Ande framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud.

På sidan 108 i Ödehuset dyker panenteismen upp fullt synlig med inslag av gnosticism. Där säger ”Jesus” till Mack:

> ”Gud, som är grunden till allt som är, finns i, omkring och genom allt – är allt det som är verkligt – och allt det som bara *ser ut att* vara kommer till sist att försvinna.”

Här ser vi här den mystika tron att ”Gud finns i allt och alla”. Det är **inte** Bibelns budskap, och det är viktigt att sätta upp en klar gräns mot detta. Dessutom ser vi i citatet tecken på gnosticism och österländsk tro, att: *inget av det vi ser är verkligt, det är bara det andliga som är verkligt och det är endast detta som kommer att bestå*. Det är **inte** heller Bibelns budskap. Jesus har t.ex. en fysisk kropp, och denna kropp ÄR en del av Jesus, och sådan kommer han alltid att vara. Det vi kan se av Jesus kommer inte att försvinna! Det samma gäller de troendes

kroppar. De skall visserligen förvandlas, men det fysiska skall inte försvinna.

Jag vill här lyfta in ett citat från en av de största profeterna inom New age, Alice Bailey. I det ser vi att tanken om att panenteismen (Gud finns i allt och alla) är en grundpelare inom New age och i en framtida antikristlig världsreligion:

> "...en ny orientering mot gudomlighet och till att acceptera det faktum att Gud är transcendent (bortom allt – min anm.) och immanent (inneboende, oskiljaktig – min anm.) inom alla former av liv. Detta är grundläggande sanningar på vilka framtidens världsreligion kommer att vila."
> *The Reappearance of the Christ, s.92* (min övers.)

Tillbaka till Ödehuset, där vi också kan se en nedvärderande syn på Bibeln. På sidan 64 säger författaren indirekt att människan slutat att kommunicera med Gud sedan mänskligheten fått Gud i ”en dyr bok med läderband och guldsnitt” (dvs Bibeln). Här sägs också att forntida och ociviliserade människor förstod sig på att kommunicera med Gud utan denna dyra bok. Men läser vi vad Bibeln säger om detta, så var de flesta forntida människors gudar avgudar, och något som Bibelns Gud inte såg som kommunikation med sig.

I Ödehuset håller den treenige guden andakt med sig själv (s.104). Berättaren förmedlar en slags lättnadens känsla över att ”Gud” **inte** tar fram Bibeln till en andaktsstund där Mack får vara med. Istället håller man varandras händer (som man gör i seanser). Även om berättaren låter oss veta att andaktsstunderna i Macks föräldrarhem kunde vara en plåga, så får ju inte sådana upplevelser ta bort vikten av Bibeln i vår tro. Guds Ord, Jesus (som är Ordet som blev kött), är ju den enda grunden för vår tro!

På sidan 191 säger Sarayu (”Helig Ande”) följande om Bibeln:

> ”Bibeln handlar inte om regler du måste följa.”

Återigen förringas Bibelns budskap. Men Jesus sa:

> Joh 15:10: Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek.

Det kan vara intressant att reflektera över det som förmedlades i ett nyhetsbrev från Lighthouse trails i maj 2009 (https://www.lighthousetrails.com):

> "På listan över bäst säljande böcker i en New age-bokhandel i Portland, Oregon, låg Ödehuset vid den tidpunkten på fjärdeplats! Observera att denna butik är en renodlad New age-bokhandel. Man kan fråga sig: skulle Ödehuset vara högst upp på denna lista om den presenterade ett bibliskt budskap om evangeliet som förkastar idén om att alla vägar leder till Gud? Absolut inte! Då skulle inte Ödehuset finnas i butiken."

---

5. Försoningen i Ödehuset

När det i boken talas om att leva på det sätt ”Pappa” vill, så sägs inget om Jesu försoning, nåden samt att omvändelse och pånyttfödelse är kravet för att få komma i gemenskap med Gud och därmed börja formas till Jesu avbild och göra Guds gärningar. Istället sägs förutsättningen vara att:

> ”...en människa som helt och fullt litar på att jag (”Pappa”) lever och kan verka inom honom och genom honom” (s.97)

Samma tankegång återkommer längre fram där ”Jesus” säger till Mack:

> ”Det är det alltihop handlar om. Det andliga livet, mitt liv, kan ännu en gång bo i människan skapad av fysisk materia. Det som krävs är en verklig, dynamisk och aktiv gemenskap.” (s.109)

Det som sägs här är mystikernas väg till Gud: få grepp om rätt insikter. Denna gudsgemenskap uppnås genom att man bara skall ”tro” på Guds liv i oss, och den tron är baserad på panenteismens budskap: Gud finns i alla människor. Alla människor utgör därmed Kristi kropp (enligt mystiker och ockultister). Jag hoppas du förstår att denna mystika lära är oförenlig med Bibelns budskap om Gud, Kristus och oss människor.

I kapitel 11 förs dessutom ett resonemang som jag tolkar som att Gud/Jesus älskar alla människor så mycket att han inte kommer att kunna döma någon av dessa. Alla kommer att gå fria tack vare det Jesus gjorde på korset. Ingen omvändelse behövs, ingen ånger, ingen pånyttfödelse. Mission och evangelisation i klassisk kristen mening är alltså tidsslöseri. Allt vi behöver göra är att upplysa om att allt redan är uppdukat. Kom som du är i dina smutsiga kläder! Men tyvärr, detta är inte vad Bibeln säger oss.

---

6. Godhet och ondska i Ödehuset

I Ödehusets nionde kapitel har Mack ett samtal med kvinnan Sarayu (”Helig Ande”) om Kunskapens träd, godhet och ondska. En del av resonemanget känns korrekt, men här kastas också begreppen fram och tillbaka, och plötsligt sägs att det inte existerar någon ondska. Sarayu säger:

> ”Och om det inte finns någon godhet som är permanent har ni ingen grund för era domar längre. Det blir bara ord av det. Man hade lika gärna kunnat byta plats på dem och kalla godhet ondska.” (s.130)
>
> ”...ondska är ett ord vi använder för att beskriva frånvaro av godhet, på samma sätt som vi använder ordet mörker för att beskriva frånvaron av ljus eller död för att beskriva frånvaron av liv. Både ondskan och mörkret måste förstås i förhållande till ljuset och godheten. De existerar inte i sig.” (s.131)

Sedan säger ”Pappa” längre fram i boken:

> ”Allt det onda kommer från självständigheten... Det onda är kaoset ni skapat, ...” (s.184)

Ondska finns alltså inte enligt Ödehusets teologi, den är bara avsaknad av godhet, beroende på människors självständighet och därmed våra dåliga val. Det här kan låta sant och rätt, men det är det inte. Minns jag rätt sägs inte ett enda ord om människans fallna natur eller Satan i Ödehuset, samtidigt som Bibeln lär oss att dessa är ett faktum. Satan är ondskan personifierad. Med sig har Satan dessutom en mängd onda andemakter som vi inte skall frukta, men som vi skall vara medvetna om:

> Ords 15:26: För HERREN är ondskans planer avskyvärda...
>
> Ef 6:12: Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna.
>
> 1 Joh 5:19: Vi vet att vi tillhör Gud och att hela världen är i den ondes våld.
>
> Joh 8:44: Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på

> sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader.

Så att säga att ondskan inte är en verklighet är att lägga fällben för oss människor. Det är Satans sätt att kamouflera sina aktiviteter.

Är vi överens om att New age erbjuder en helt annan väg än den Bibeln gör, så är det intressant att se vad man inom New age säger om ondska (och synd). Boken *A course in miracles* är vad man kan kalla en bibel inom New age-rörelsen. Där kan man utläsa att det varken finns någon ondska eller någon synd, att den enda djävul som finns är att tro att det finns en, att synd endast är att tro att du inte är syndfri, osv. Ett direkt citat visar hur tvärt emot undervisningen i *A course in miracles* är i förhållande till Bibeln:

> ”Den Helige Ande kommer aldrig att lära dig att du är syndig.”
> *ACIM, vol. 1, s.423* (min övers.)

Men Bibeln säger:

> Joh 16:8: Och när han [Helig Ande] kommer, skall han överbevisa världen om synd

På sidan 190 och 191 i Ödehuset talar Sarayu (”Helig Ande”) med Mack om känslor. Där säger ”hon” följande om känslorna:

> ”De finns bara. De är varken goda eller onda”.

Som du ser rimmar detta med New age-synen att inget är synd och att ondska inte existerar. Men jag hoppas att du håller med mig om att det finns många känslor som är onda, såsom: hat, vrede, avund, självgodhet, högmod, osv.

---

7. Självständighet = synd i Ödehuset?

I Ödehuset återkommer ofta ett resonemang om att människans problem är behovet av att leva självständigt.

> ”I Eden övergav ni gemenskapen med oss för att hävda er egen självständighet.” (s.141)

Även om det inte sägs fullt rakt ut så avser författaren att människans självständighetslängtan är det samma som ursynden i Eden. Det kanske till en liten del är korrekt, men ursynden var mer än så, den bestod i olydnad och att människan ville bli ”**som Gud**”. Här får vi tänka till lite: är inte vår frihet, våra unika identiteter och vår självständighet Guds gåvor till oss? Gåvor som vi kan förvalta eller missbruka? Problemet (synden) för Adam och Eva i Eden var alltså inte självständigheten, det var olydnaden mot Guds befallning och deras önskan att bli som Gud (som gudar). Och det är samma problem idag. Gud har gjort oss till självständiga varelser, men vi missbrukar självständigheten till egoism och synd, i strid med Guds vilja.

Den som vill få alla människor in i slaveri, in i likriktning, bort från frihet och självständighet är Ormen från Eden. Se bara på hur alla diktaturer fungerar, det räcker som bevis för vem som vill beröva oss vår självständighet. Självklart kommer även det framtida antikristliga samhället att beröva alla människor deras frihet och självständighet, och undervisning som talar mot vår självständighet spelar ju då detta rikes framträdande i händerna.

Nu kanske du säger att vi kristna visst inte skall vara självständiga utan helt beroende av Gud. Det är till viss del sant. Men är vi pånyttfödda skall vi leva i nåden på ett sådant sätt att vi kan vandra som fria och självständiga Guds barn, helt och fullt förtröstande på att Gud leder oss i våra beslut och gärningar. Det är en helgad självständighet, sådan jag tror den fungerade före syndafallet.

---

8. Teodicéproblemet – lidandets problematik

Egentligen brottas Ödehuset med lidandets problematik rakt igenom hela boken. Resonemanget känns igen: någon anklagar Gud för att tillåta ondskan och att inte ta i tu med den. En annan tar Gud i försvar och säger att Gud inte kan rå på ondskan pga av människornas fria vilja, osv. Jag tycker dock inte William Paul Young lyckas komma med en brilliant lösning på problemet, vilket kanske var hans målsättning (det känns så). I ett försök att försvara Gud avkläder William Paul Young Gud alla möjligheter till vrede, dom och hämnd, trots att Bibeln talar mycket om detta. Det gör Ödehusets gud tafatt. I en bibelförankrad tro får Gud bli vred om han vill det, och han får även använda lidande som en väg att rädda människor från det helvete Bibeln också talar om. C S Lewis sa att ”lidandet är Guds megafon till en döv värld”, och visst är det framför allt till den megafonen vi vaknar upp?! Välsignelser leder sällan människor till Gud. Så fungerar vi, tyvärr.

9.0 Andra märkliga saker i Ödehuset

Här följer lite andra saker jag tycker är märkliga i Ödehuset.

9.1 Möte med döda i drömmar

På sidan 160-161 kan vi läsa om att Macks levande barn kommer i kontakt med den avlidne Missy via sina drömmar. I drömmen besöker de den värld där den avlidne Missy är. Det här är flummigt tycker jag, en blandning av visualisering och spiritism.

9.2 Evolution med Gud som åskådare?

På sidan 92 och 93 säger ”Pappa”:

> ...kvantgrejerna som pågår på subatomnivå där det bara är jag som tittar på.”

Vad menar författaren med detta lilla subtila budskap? Styr inte Gud ”kvantgrejerna”? Pågår en evolution av sig själv och Gud är bara en åskådare??

9.3 Är Gud ett verb!?

På sidan 197 säger Sarayu (Ödehusets ”Helig Ande”) att den treenige Guden **är ett verb**. Det här är att snedvrida gudsbilden och gudsnamnet *Jag är* lite väl långt, kanske mot gnosticism. När Gud i Bibeln kallar sig för *Jag är* så är ju det bara ett av många namn som Gud presenterar sig under, och detta *Jag är* skall nog främst signalera att Gud är oberoende av tid och rum. I Guds himmel finns inte tiden i den linjära variant som vi människor lever efter och förstår. Gud är definitivt mer än ett verb. Gud är även Jesus med en fysisk kropp, och det är något mer än ett verb!

9.4 Har människor en aura?

I kapitel 15 får Mack se saker så som ”Gud” ser dem. Detta ordnar Sarayu med genom att öppna Macks ögon. Plötsligt ser han ljus och färger i olika mönster som omger människor och djur. Personligen tycker jag den beskrivning som görs i boken liknar en psykedelisk LSD-tripp. Sarayu säger till Mac:

> ”Varje person har ett mönster av färg och ljus. Det finns inte två som är identiska, och inget mönster är någonsin det samma två gånger. Här kan vi *se* varandra på riktigt. Och till det hör att vars och ens personlighet och känslor är synliga, i färg och ljus”. (s.205)

Återigen kommer vi i Ödehuset nära det som New age står för när vi här får läsa om något som är väldigt likt det som kallas för *aura* inom New age. Om vi läser om auran från en New age-sida på Nätet så beskrivs den så här:

> ”Aura kallas det energifält som omger allt levande och kan synas som ljus och färger. En aura förklaras lättast med att vara resultatet av den energi som vi avger på grund av våra tankar, känslor och fysik. Auran har flera lager som liknar chakran, speglar det fysiska, emotionella, mentala och spirituella aspekterna hos olika individer. Auran och chakrana arbetar i symbios och chakrana är kopplade till olika lager i auran och tillsammans speglar de hela den varelse som vi egentligen är när vi agerar mot vår omgivning och mot universum som en helhet…Att lära sig se auror måste inledas med att lära sig respekt för våra medmänniskor. För när ditt seende öppnas och du lärt dig se färgerna och förstå dess betydelse så är denna information om medmänniskan lika med att "läsa dennes dagbok”. https://web.archive.org/web/20100323010255/http://www.mirakelboken.com/Aura.htm

Observera likheterna mellan de två beskrivningarna: våra ögon måste öppnas för att vi skall se auran, auran återspeglar vår personlighet och våra känslor, auran är unik för varje person, auran har flera lager/mönster av färger.

9.5 Att förlåta och ta emot förlåtelse från döda

På sidan 207-208 får vi läsa om hur Mack har fått öppnade ögon så att han ser saker så som Gud ser dem, han liksom kommer in i en annan dimension. Han kan då även se avlidna människor och änglar. Mitt i folkhopen står en man med en blixtrande *aura* (läs om aura ovan) vilket beror på att hans känslor är i obalans. Det visar sig vara Macks avlidne pappa. Mack springer fram till honom, kramar om honom och de ber båda varandra om förlåtelse för synder de begått mot varandra. Då förvandlas pappans aura till lugna och behagliga färger. Samtidigt översköljs båda av en försoningssång.

Som du förstår är detta en mycket flummig beskrivning, och en sak som den förmedlar är att det efter döden skulle finnas en möjlighet att förlåta och ta emot förlåtelse. Det kan förmedla en falsk trygghet för oss här på jorden.

9.6 Människans betydelse på jorden

På sidan 228 säger Sarayu (Ödehusets ”Helig Ande”) till Mack:

> ”Varje gång du förlåter någon förändras universum. Varje gång du räcker ut handen och rör vid ett hjärta eller liv förändras världen.”

Ödehuset ger en bild av att förändringar av det här slaget skulle vara en slags andlig lag, som en naturlag. Detta liknar även den ”troendes auktoritet” enligt Trosrörelsens undervisning (även New age). Personligen tror jag inte Gud är så här beroende av oss människor, och jag ser det inte i Bibeln. Gud kan utföra sitt verk helt oberoende av oss. I många fall använder Gud ändå människor för att föra sin plan framåt, men det är inte alltid så. Och det händer inte under varje gång vi sträcker ut vår hand.

---

10. Slutord

Vad blir då eftersmaken av denna bok, Ödehuset? Jo, att det både saknas många sanningar och att det är mycket osanningar som lagts till. Hela korsets princip, människans synd, behov av omvändelse, förlåtelse och pånyttfödelse, det dagliga korset och andedop lyser med sin frånvaro. Likaså sägs inte ett ord om Satan och onda andemakter. Ondska existerar inte enligt Ödehuset, och därmed inte heller synden. Det fundamentalt viktiga och centrala i den Bibliska tron, som alltså saknas i Ödehuset, ersätts med en gnostisk mystik. Att komma till tro handlar bara om att få rätt insikt och få igång en dynamisk och aktiv gemenskap med Gud, en gud som är långt ifrån Bibelns beskrivning av Gud. Kärnbudskapet i Ödehuset är den mystika teologin om att mötesplatsen med "Gud" är i vårt inre, det är i vårt inre som paradiset finns, och dit når man genom att uppleva tomhet.

Ödehusets gud kan byta skepnad hur som helst: ibland uppenbara sig som kvinna, ibland som man. Kristus kan med andra ord inkarnera hur som helst, något som kan öppna vår mottaglighet för den Antikrist som kommer att säga att han är Kristus inkarnerad. Ödehuset uppmuntrar inte till den bibeltrohet som är så otroligt nödvändig i vår tid.

När man läser Ödehuset får man en känsla av att Bibeln inte skulle räcka till för att beskriva Gud. Författaren drar ner Gud till jorden i ett försök att göra honom begriplig, trevlig och snäll. Gud liksom förvärldsligas. Men författarens försök gör bokens gud enbart liten och banal. Det är ett fasligt kramande och pussande både inom bokens treenighet och mellan gud och Mack. Men för egen del tycker jag inte att detta ger min gudstro något ytterligare av värde, det blir bara fånigt.

Det är möjligt att författaren William Paul Young inte medvetet önskat vilseleda oss i vår tro. Han kanske har ett gott uppsåt med Ödehuset, och hans privata tro kanske ser ut så här, men det är i så fall tragiskt. Till hans försvar skall jag nämna att han inte skrivit denna bok helt på egen hand, vilket man kan tro. En pastor vid namn Wayne Jacobsen, och god vän till Willian Paul Young, spenderade inte mindre än 16 månader på att göra om det första utkastet till Ödehuset. Att denna Wayne Jacobsen också är en förespråkare av böcker och författare inom genren *emerging church* (betyder ungefär "den spirande kyrkan") och kontemplativ mystik kan var EN förklaring till varför Ödehuset förmedlar så mycket av mystik teologi och gnosticism. Vi kan alltså inte med säkerhet lasta Young för allt detta. Se artikel i New York Times samt nyhetsbrev daterat 1 juni 2009 från Lighthouse Trails.

Bibelns Gud är oerhört mycket större än Ödehusets gud. Gud valde att själv komma ner till jorden som Jesus Kristus. Det är alltså Bibelns Jesus vi skall peka på när vi vill presentera Bibelns Gud konkret och begriplig. Beskrivningen finns där i Bibeln, vi behöver inte hitta på nya uppenbarelseformer eller berättelser. ”Har ni sett mig har ni sett Fadern” sa Jesus. Så låt oss läsa om Jesus i Bibeln, och på **SÅ** sätt lära känna himmelens och jordens Skapare bättre och bättre. Det behövs inga ”Ödehus” för den saken skull!

/Lennart